

ภาคแห่งความสงบ

นาย การุณ วิสาร์ทะ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2540

ปี 1

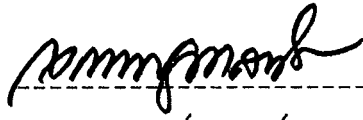
ค

เลขหมู่..... 312.14

เลขทะเบียน..... 312.14

วัน, เดือน, ปี 22 ต.ค. 2540

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

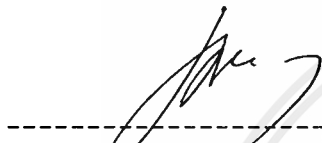
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสนี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

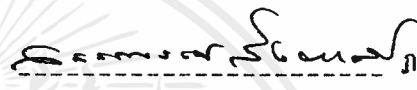
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

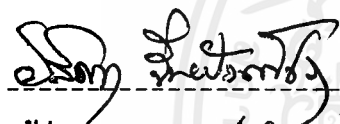
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เดชา วารานัน)

กรรมการ

(อาจารย์สรสรรงค์ สิงห์เสนี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันทังเพ็ชร)

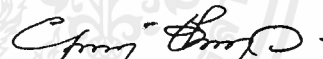
กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

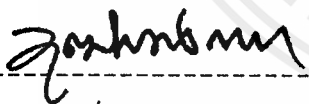
กรรมการ

(อาจารย์กัญญา คำโสภัก)

กรรมการ

(อาจารย์สุพา ชังกุล)

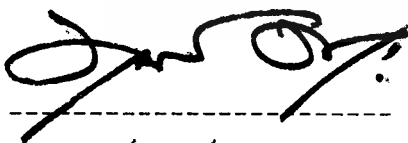
กรรมการ

(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

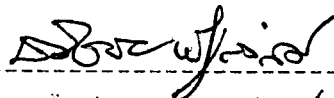
กรรมการ

(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

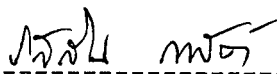
กรรมการ

(อาจารย์อนงษ์ คชาชีวะ)

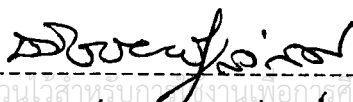
กรรมการ

(อาจารย์วชิรัชัย พันธุ์สวัสดิ์)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์รสลิน กาสต์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์วชิรัชัย พันธุ์สวัสดิ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาคแห่งความสงบ
ภาษาอังกฤษ	A Part of the Calm
ชื่อนักศึกษา	นาย การุณ วิจารณ์
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	จิตรศิลป์
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

วิถีทางดำรงและการดำเนินชีวิตของมนามมนุษย์ ภายในถิ่นฐาน วัฒนธรรม ท้องถิ่นนั้น สภาพปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นสภาวะทางครอบครัวหรือสังคม อันจะมีอิทธิพลและบทบาทต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลที่อยู่ภายใต้กฎ กติกา ขนบธรรมเนียม ประเพณีเดียวกัน

ด้วยความตระหนักและเข้าใจ ถึงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ที่มีความหมายและความงามอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว บวกกับความบังนดาลใจ จากสภาพ-สภาวะสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว มาตั้งแต่อดีตปฐมวัยจวบจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นรากฐาน มูลเหตุ ที่มาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม ตามความปรารถนาของอารมณ์ความรู้สึก ที่ก่อเกิดความงามอันสงบมาสู่จิตใจของข้าพเจ้า

กิติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ที่สนับสนุน และเป็นกำลังใจอยู่เบื้องหลังในโครงการศิลปนิพนธ์ นี้

ขอขอบพระคุณ บิดา - มารดา ที่เปรียบเสมือนดั่ง บุรพจารย์ ที่ให้การสั่งสอนอบรมมาก่อนคนอื่น

ขอขอบคุณ พี่ๆ และ เพื่อนๆ ที่ให้หยิ่ง-ยิ้ม ประสบการณ์บางอย่างที่ข้าพเจ้าไม่จำเป็น ต้องสัมผัสเรียนรู้ด้วยตนเอง

ขอขอบพระคุณ บรมครู อาจารย์ ตลอดจนท่านผู้รู้ทั้งหลาย ที่ให้เกียรติและสำนัก เป็นประกายประทีปส่องนำหนทางเดินต่อไปภายภาคหน้า

ข้าพเจ้าหวังใจเป็นอย่างยิ่งที่จะทดแทนและตอบแทนพระคุณ อันดีงามเหล่านี้

ขอกราบบนกลางใจ

คำนำ

การนำเสนอภาคนิพนธ์เล่มนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ประกอบควบคู่กันไปกับผลงานศิลปกรรมในโครงการศิลปนิพนธ์ โดยเรื่องราวเนื้อหาความคิดต่างๆของโครงการนี้ เกิดขึ้นจากประสบการณ์แห่งชีวิตของข้าพเจ้าที่พบประสบมา ตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันที่น่าจดจำเป็นอย่างยิ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันของข้าพเจ้าเกิดขึ้นจากอดีต หลายสิ่งหลายอย่างในอดีตนั้นย้อนกลับมาไม่ได้ เพราะได้เสื่อมสลายไปกับกาลเวลาของยุคสมัย แต่หลายสิ่งหลายอย่างได้เป็นบทเรียนแบบอย่างการเรียนรู้ความผิดพลาดจากอดีตที่ผ่านมา และสิ่งสำคัญหลายสิ่งหลายอย่างยังคงอยู่ในความระลึก ความทรงจำ ที่ตรึงตราตรึงใจข้าพเจ้าตลอดไป

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โครงการศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านี้ คงจะสร้างแง่คิด สาระ และจินตนาการแก่ผู้ที่สนใจค้นคว้าไม่มากก็น้อยตามสมควร

อนึ่ง โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นเพียงบันทึกช่วงเวลาหนึ่งในการเรียนการศึกษาระดับชั้นระดับปริญญาตรี ซึ่งยังไม่เป็นข้อสรุปในนิยามที่ว่า ศิลปะกับชีวิตข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้ากับชีวิตศิลปะ แต่จะเป็นแนวทางเชื่อมโยงการเรียนรู้สิ่งต่างๆต่อไปในภายภาคหน้า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง-จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของโครงการ	2
ขอบเขตของรูปแบบ	2
ขอบเขตของชนิดงาน	2
ขอบเขตของเทคนิค, จำนวน	3
บทที่ 2 ความบันเทิงใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพล	5
แนวความคิด	5
บทที่ 3 การดำเนินงาน	6
ขั้นตอนการศึกษา	6
แหล่งข้อมูล	7
การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์, การสร้างภาพร่าง	7

	จ
	หน้า
การสร้างแบบจำลอง	7
เทคนิค (วิธีการ) สร้างสรรค์	8
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	9
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	9
ที่ว่าง	9
เส้น	9
พื้นผิว	10
น้ำหนักและสี	10
การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	11
ระยะแรก	11
ระยะต่อมา	11
ระยะสุดท้าย	12
บทที่ 5 บทสรุป	13
บรรณานุกรม	50
ประวัติผู้เขียน	51

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบแหล่งที่มาจากความบันดาลใจ	14
ที่มาจากสิ่งแวดล้อม	15-20
ที่มาจากตำนานเรื่องเล่าในอดีต	21-24
ภาพอิทธิพลทางศิลปกรรม	25-26
ภาพร่าง 2 มิติ	27-30
ภาพเขียนแบบตารางกราฟ	31
ชั้นที่ 1	32
ชั้นที่ 2	33
ชั้นที่ 3	34
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	35-39
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	40-44
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	45-49

บทที่ 1

บทนำ

ในสภาวะการดำรงอยู่ของมวลมนุษยชาติ กล่าวได้ว่า ถิ่นฐาน ภูมิลำเนาท้องถื่น และสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น ถือได้ว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งนอกเหนือจากปัจจัยอื่นๆ อีกหลายด้านหลายแนว ที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อผู้คนที่อยู่ภายใต้ภูมิลำเนานั้นๆ ไม่เพียงแต่จะมีผลกระทบต่อภายนอกที่แสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผลกระทบต่อภายในจิตใจ ที่มีต่อแนวความคิด อุดมการณ์ ความเชื่อ ความศรัทธา ของทุกๆ คน ซึ่งจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลทั่วกัน

ในเจตจำนงของผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้ จึงมีความโยงใยถึง สภาพวัฒนธรรม ภูมิลำเนาท้องถื่น ที่ข้าพเจ้าได้ประสบสัมผัสมา อันมีความหมายต่อการดำรงอยู่ของข้าพเจ้า อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจและเห็นความสำคัญในภูมิลำเนาถิ่นฐานวัฒนธรรมท้องถื่น ที่ข้าพเจ้าได้ประสบประสานสัมผัสมา ในการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตตราบจนปัจจุบันทุกวันนี้ และด้วยความที่ได้สัมผัสซึมซับมาแต่ครั้งอดีตในวัยเยาว์ จึงทำให้ข้าพเจ้าได้พบเห็นการเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลง ภายในสังคมชุมชนท้องถื่นมาโดยตลอด ซึ่งมีทั้งการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกและเชิงลบ อันมีส่วนกระทบต่อข้าพเจ้าไม่โดยตรงก็โดยอ้อมเช่นกัน

จากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรัก ความผูกพัน มีความปรารถนา และความต้องการที่จะแสดงออกทางเนื้อหา สภาพเรื่องราว ตามความเชื่อ ความศรัทธา ที่มีปฏิริยาต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกรอบๆ ตัว อันทำให้เกิดสภาวะของอารมณ์

วัตถุประสงค์

ข้าพเจ้าต้องการศึกษาถึงเรื่องหลักธรรม คำสอนในทางพุทธศาสนา ที่เป็นพุทธแท้ๆ เพื่อจะได้ขัดเกลาและข่มจิตใจให้รู้จัก ลด ละ ปล่อย วาง อันเนื่องมาจากกิเลสตามคุณทั้ง 6 (รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส และความคิด) ที่หนาแน่นอยู่ภายในตัวตนข้าพเจ้า

รวมไปถึงศึกษาถึงที่มาที่ไปในการคิดการทำงาน เพื่อจะได้วิเคราะห์ประเมินผล พร้อมทั้งฟังพิจารณาผลงาน และตนเองให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าได้สำรวจศึกษาถึงสภาพพื้นฐาน ทางด้านสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีท้องถิ่นที่ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นมาโดยมุ่งเน้นเนื้อหาสาระของโครงการไปที่เรื่องราว ชีวิต ประสบการณ์ การดำรงอยู่ ทั้งในส่วนตัวและจากองค์ประกอบภายนอกในส่วนรวม ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสรับรู้ด้วยจิตสำนึกของตนเอง

ขอบเขตของรูปแบบ

การกำหนดแนวทางกระบวนการแสวงหารูปแบบผลงาน ข้าพเจ้ากำหนดให้ผลงานมีรูปลักษณะเป็น ความคิด นำรูปแบบ อันมีรูปลักษณะผลงานเป็นลักษณะกึ่งนามธรรม ที่สื่อแสดงความหมายในเชิงอุดมคติ อันเกิดจากสภาวะห้วงอารมณ์ของจิตใจ หรือจากความเชื่อ ความศรัทธา ที่ข้าพเจ้าจะทำให้ปรากฏเป็นตัวตน ในการสร้างสรรค์ผลงานทางวัตถุ

ขอบเขตของชนิดงาน

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด จากประสบการณ์ส่วนตัวนี้ สื่อผ่านออกมาเป็นผลงานศิลปะทางด้านสาขาประติมากรรม เนื่องจากผลงานทางด้านสาขานี้ จะมีลักษณะที่โดดเด่น คือ เป็น 3 มิติ “ประกอบด้วยความกว้าง ความสูง และความลึก เป็นศิลปะของการจัดมวลสิ่ง (MASSES) หรือ ปริมาตร (VOLUME) พื้นราบหรือระนาบ

(PLANE) บริเวณของแสงเงา (LIGHT-SHADE AREA) ผิว (TEXTURE) เส้นนอก (CONTOUR LINE)”¹ อัน “เป็นสิ่งมีตัวตนที่สามารถจับต้องและชมความงามได้ทุกด้าน ผู้ชมจะได้รับรสสัมผัสทั้งการดูและการสัมผัสจับต้องโดยตรง”²

ขอบเขตของเทคนิคและจำนวน

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เสนอผลงานประเภทประติมากรรม เป็นจำนวน 3 ชิ้น โดยใช้ สื่อ วัสดุ อันได้แก่ เหล็กแผ่น ตะกั่วแท่ง ลูกดิ่ง และสีโป๊วแดง ผ่านกระบวนการทักษะทางการช่าง ด้วยวิธีการเชื่อมประสานเหล็กต่อเหล็ก ด้วยการเชื่อมไฟฟ้าแบบอาร์คกระแสสลับ โดยใช้ความร้อนเป็นตัวละลายเชื่อมเหล็กให้ติดกัน ส่วนทางด้านตะกั่วกับเหล็กนั้น ข้าพเจ้าจะยึดเกาะติดด้วยกาวอีพ็อกซี่ และอุดสีโป๊วตามช่องรูโหว่ที่ข้าพเจ้าเว้นไว้เสร็จแล้วจึงเจาะรูวัดหาจุดศูนย์กลางในส่วนของการแขวนห้อยลูกดิ่งตามลำดับ

¹ ผศ. สงวน รอดบุญ , ศิลปะกับมนุษย์ , โอเดียนสโตร์ , 2533 , หน้า 80

² รศ. กำจร สุนพงษ์ศรี , ศิลปะสมัยใหม่ , ไทยวัฒนาพานิช , 2528 , หน้า 273

บทที่ 2

ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์ ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ ต่อ กระบวนการแสวงหาการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นศิลปะสกุไลด แขนงใดก็ตาม หากเพียงแต่ขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว เชื่อได้ว่าผลงานนั้นๆ จะถูกบิดเบือนอารมณ์และเสื่อมด้วยคุณภาพลงไปทันที

ที่มา

สืบเนื่องมาจากชีวิตความเป็นอยู่ของสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม ภายในภูมิลาเนาห้องถิ่น ที่ล้อมรอบตัวข้าพเจ้านับตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า เต็มไปด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และพิธีกรรมเป็นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้ว่าบริเวณนี้จะมี วัด อาราม วิหารของลัทธิต่างๆ มากมาย

รูปแบบการดำเนินและใช้ชีวิตอยู่อย่างนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสและชื่นชมศิลปะแนวพุทธศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นผลงานทางด้านสถาปัตยกรรม จิตรกรรม และปฏิมากรรม ตลอดจนการประกอบพิธีศาสนกิจ และสังฆกิจประจำวันของสงฆ์ทั้งบริเวณดังกล่าวในย่านนี้ ยังเป็นที่ตั้งใจกลางของเมืองราชธานีใหม่ในอดีต (กรุงรัตนโกสินทร์ฯ) ที่มีบันทึกหลักฐานทางประวัติศาสตร์ การสร้างบ้านแปงเมือง และเรื่องราวตำนานที่สืบกล่าวเล่าขานกันต่อๆ มา อาทิ การสร้างศาลหลักเมือง การสร้างประตูเมือง และพิธีตรียมปวาย หรือที่ชาวบ้านเรียก พิธีไล่ชิงช้า เป็นต้น กระทั่งยังเป็นที่มาจุดเริ่มต้นของแหล่งร้านค้าสังฆภัณฑ์ และโรงพิมพ์หนังสือธรรมะ ตลอดจนที่มาของชื่อ แหล่งชุมชน บ้านช่างต่างๆ อาทิ บ้านบาตร บ้านสายรัดประคด บ้านพานถม ย่านตีทอง และประตูผี เป็นต้น สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาในข้างต้นนี้เอง ที่ข้าพเจ้าได้ซึมซับ สัมผัส พบเห็นอยู่เป็นนิจ ครั้งแล้วครั้งเล่า ช้าแล้วช้าเล่า จึงทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อจิตใจ อันเป็นที่มาของความคิดในผลงานข้าพเจ้า

อิทธิพล

อิทธิพลมีส่วนผลักดันให้เกิดรูปแบบ ทางความคิดและผลงานการแสดงออก อาทิ “ศิลปะในยุคสมัยโรแมนติก ที่มักแสดงออกทางอารมณ์ ที่เก็บกดไว้ในจิตใจได้อำนาจ”³ ซึ่งได้รับอิทธิพลทางความคิด ตามแนวปรัชญา EXISTENTIALISM ของ สารท์ (SARTRE) ที่ว่า “ความรู้ไม่ได้ให้อะไรกับชีวิตเท่ากับ การรู้จัก และ ความรู้สึก ในคุณค่าของความงามเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ความรู้เป็นเพียงข้อมูลที่ได้จากความคิดจาก ประสบการณ์ การรู้จัก และ ความรู้สึก ต่างหากที่เกิดจากประสบการณ์ทางจิตโดยตรง”³

ในผลงานข้าพเจ้า ได้รับอิทธิพลที่ประกอบด้วยกัน 2 ส่วน คือ

1. อิทธิพลจากแนวความคิด

“สังขารธรรมทั้งหลายย่อมเสื่อมและสิ้นไป
แต่อธรรม เป็นธรรมชาติที่ไม่แตกดับ
ศิลปินที่แท้ แฝงไว้ซึ่งอมตรส
วิญญูชนควรรู้ คุณค่าของศิลป
ควรรู้จักรักษา เพื่อความสุขความชื่นบาน ของผู้ที่มาทีหลัง
ต้องไม่ลบรอยของประวัติศาสตร์
ต้องไม่ลืมว่า ชาติที่ไม่รู้จักอดีต เป็นชาติที่ไม่มีอนาคต”⁴

2. อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม ของ นายสมหมาย มาอ่อน

แนวความคิด

ด้วยความตระหนักถึงคุณค่าของแหล่งที่มา ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้วในข้างต้น ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเอาบรรยากาศและสิ่งดีงามเหล่านั้น มาเป็นความบันดาลใจ ที่จะนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ตามทัศนะ อุดมคติ ตามความเชื่อ ความศรัทธา ที่บ่งบอกถึง สภาวะความรัก ความผูกพัน ทั้งทางกายภาพและมโนภาพ คือ ธาตุกาย และธาตุจิต ที่สำคัญดีและผูกพัน อันนำไปสู่สภาวะห้วงอารมณ์ที่สงบและศรัทธา จึงก่อให้เกิดดวง วิญญาณที่บริสุทธิ์ เปรียบเสมือนดังมัจจุเทศน์ ที่นำทางไปสู่ความสงบ โดยปราศจากอคติ ใดๆ ทั้งปวง

³ นายแพทย์สุวรรณ จันทร์จ่าง , ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา , สุขภาพใจ , 2540 , หน้า 30

⁴ อ.เพื่อ หริพิทักษ์ , ภาพเขียนในหอพระไตรปิฎก วัดระฆัง

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ลำดับขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ซึ่งล้วนแต่มีการลำดับเรียบเรียง จัดการวางแผนงานไว้คร่าวๆ เพื่อจะได้ประเมินและป้องกันความผิดพลาด ขณะปฏิบัติดำเนินงานสร้างสรรค์ อันเนื่องมาจากมีข้อจำกัดของเวลา หากเกิดความผิดพลาดประการใดๆ จะพยายามให้เกิดผลกระทบต่อผลงานให้น้อยที่สุด

ขั้นตอนการศึกษา

วิธีการศึกษาข้อมูล ถึงที่มาที่ไปของโครงการศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านั้น อาจจำแนกออกเป็น 2 หลักใหญ่ ด้วยกัน

1. ศึกษาทางภาคทฤษฎี

1.1 ศึกษาค้นคว้า วิจัย จากสื่อต่างๆ หลายทาง เช่น สื่อทางด้านตัวอักษร (หนังสือต่างๆ) สื่อทางสัญญาณเสียง (วิทยุ) สื่อทางสัญญาณภาพและเสียง (โทรทัศน์) และสื่อทางด้านศิลปะวัฒนธรรมแขนงต่างๆ (ศิลปกรรม, ดนตรี...ฯลฯ)

1.2 สอบถามจากท่านผู้รู้ทั้งหลาย เมื่อโอกาสเอื้ออำนวย

2. ศึกษาทางภาคปฏิบัติ

2.1 ออกไปศึกษา สืบรวจ วิเคราะห์ ยังแหล่งพื้นที่สถานที่จริง และเก็บบันทึกเรื่องราวด้วยวิธีการต่างๆ ตามแต่จะสะดวก เช่น การเก็บบันทึกด้วยภาพถ่าย, ด้วยลายเส้น, ด้วยลายลักษณ์อักษร รวมไปถึงการเก็บบันทึกด้วยความทรงจำ

2.2 ทดลองปฏิบัติตน เช่น ด้วยการนั่งสมาธิบ้าง พยายามไม่โกรธ และไม่พูดสิ่งไม่ดีของผู้อื่นบ้าง เพื่อเป็นการเข้าหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในส่วนของตนเอง

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้า สำนววจวิเคราะห์นั้น จำแนกเป็นหัวข้อได้ ดังนี้

1. สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ทางความเชื่อศาสนา ลัทธินิกายต่างๆ อาทิเช่น วัด วิหาร เทวสถาน ศาลเจ้า ฯลฯ ไม่เฉพาะเจาะจงแต่บริเวณที่ข้าพเจ้าอยู่เท่านั้น หากยังรวมไปถึง ศาสนสถานอื่นๆ ที่ได้มีโอกาสไปศึกษาและชื่นชมสัมผัส
2. สิ่งแวดล้อมที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นสัมผัสอยู่เป็นนิจ อาทิเช่น วัด ร้านสังฆภัณฑ์ โรงพิมพ์-ร้านหนังสือธรรมะ แหล่งชุมชนบ้านข้างต่างๆ
3. ห้องสมุดทั่วไป และห้องสมุดทางศาสนา ลัทธิ นิกายต่างๆ
4. ร้านหนังสือ-เทพธรรมะทั่วไป

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์, การสร้างภาพร่าง

เริ่มแรก ข้าพเจ้าจะรวบรวมนำวัตถุดิบ ข้อมูลต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและค้นคว้า นำมาประมวลกับแนวความคิด เนื้อหาที่ต้องการแสดงสอดแทรกถ่ายทอดออกมา เพื่อศึกษา และกำหนดค้นหาความสัมพันธ์ของรูปลักษณ์-รูปแบบโดยใช้คุณสมบัติลักษณะของทัศนธาตุ ช่วยเสริมผลักดัน รับผิดชอบต่ออารมณ์ความรู้สึกอีกที อาทิเช่น เส้นแนวตั้งที่ทำให้ความรู้สึกแข็งแรงมั่นคง บวกกับความสงบเรียบที่ได้รับจากเส้นแนวนอน เป็นต้น เมื่อส่วนประกอบทัศนธาตุต่างๆ รวมกัน จะทำให้เกิดความสอดคล้องต้องกัน ระหว่างเนื้อหา ความคิดและรูปแบบของผลงาน อันนำไปสู่ความเป็นเอกภาพของชิ้นงาน

การสร้างแบบจำลอง

ข้าพเจ้ามิได้สร้างแบบจำลองเป็น MODEL 3 มิติ แต่ทว่า จะสร้างภาพร่างแบบจำลองนี้ เป็นลักษณะลายเส้น DRAWING กำหนดให้น้ำหนักแสง-เงา อ่อน-แก่ของวัสดุ คร่าว ๆ บนกระดาษ

เนื่องเพราะผลงานของข้าพเจ้าจะมีลักษณะรูปแบบที่มองภาพร่างลายเส้นนี้ก็เข้าใจ โดยง่าย โครงสร้างรูปทรงไม่สลับซับซ้อนอะไรมากนัก

อีกประการหนึ่ง ในกระบวนการสร้างสรรค์ภาพร่างแบบจำลองด้วยวิธีการนี้ จะทำให้

ข้าพเจ้าประมวลความคิด มโนภาพ สร้างจินตนาการได้อย่างต่อเนื่อง จึงไม่หยุดชะงักถึง การคิดขั้นตอนในการสร้างสรรค์แบบจำลองเป็น MODEL 3 มิติอีกที

เทคนิค (วิธีการ) สร้างสรรค์

จุดเริ่มแรก เมื่อข้าพเจ้าได้รูปแบบร่าง อันเป็นที่พึงพอใจแล้ว ข้าพเจ้าจะนำแบบร่างคร่าว ๆ นี้ นำมาเขียนแบบลงบนกระดาษตารางกราฟอีกที เพื่อให้เกิดระบบแบบแผน ขั้นตอนของแผนงานอย่างละเอียด และยังเป็นมาตรการป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หลังจากได้แบบตารางกราฟเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจึงนำแบบตารางกราฟนี้มาขยายตามมาตราส่วน ที่ต้องการลงบนกระดาษแข็ง เพื่อสร้างเป็นแบบ ทาบวัดในส่วนที่ต้องตัดเหล็กแผ่น และเมื่อตัดเหล็กส่วนต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ถึงขั้นตอนการนำมาประกอบประสานเข้าด้วยกันเป็นโครงสร้างของส่วนต่าง ๆ ด้วยกรรมวิธีเชื่อมโลหะด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า และติดยึดเกาะด้วยกาว EPOXY ในส่วนที่ต้องติดแท่งตะกั่ว แล้วจึงนำมาประกอบกันเป็นโครงสร้าง สัมพันธ์โดยรวมของชิ้นผลงาน ด้วยวิธีการเสียบร่องเข้าเดือย หากเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นมาในขั้นตอนของการปฏิบัติ อย่างใดอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าจะพยายามหาวิธีการแก้ไข ด้วยการไตร่ตรองมากที่สุด เพื่อให้เกิดความผิดพลาดเสียหายน้อยที่สุด

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ที่ว่าง

ครั้งเมื่อข้าพเจ้าเดินทางไปยังวัด สิ่งแรกที่รับรู้และรู้สึกได้นั้นคือความสงบเงียบ ร่มเย็น เปรียบได้ว่าเป็นที่ว่างของช่วงเวลาที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย ทั้งภายในวัดยังมีจังหวะที่ว่างที่น่าสนใจมากมายดังเช่น จังหวะที่ว่างอันเกิดจากตำแหน่งการวางเรียงเสาวิหารหรือบานหน้าต่าง หรือการวางเรียงพระพุทธรูปรอบพระอุโบสถที่ทำให้เกิดจังหวะการซ้ำและช่องไฟที่เท่าๆกัน แม้กระทั่งเสียงระฆังก็ตามยังมีจังหวะช่องว่างการซ้ำ ความถี่ของเสียงใกล้เคียงกัน

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นที่มาของการใช้จังหวะทิศทางที่ว่างในผลงานข้าพเจ้า ซึ่งมีลักษณะการมองผ่านลอดช่องออกไป

เส้น

เส้นมีส่วนสำคัญต่อโครงสร้างองค์ประกอบของผลงานข้าพเจ้ามีใช้น้อย การทำงานของเส้นจะทำงานร่วมกับที่ว่างไปพร้อม ๆ กัน จึงมีความหมายความสำคัญต่อผลงานทัดเทียมกัน อาจแตกต่างก็ตรงที่ว่างจะมีหน้าที่ขั้บตันขอบมวลของเส้นให้เป็นรูปทรง และให้ความรู้สึกปลอดโปร่งเย็นสบาย แต่มวลเส้นจะทำหน้าที่ขั้บตันที่ว่างอากาศธาตุให้หมุนเวียนกินเนื้อที่เข้าไปในรูปทรง และให้ความรู้สึกแข็งแรงบ้าง ตื่นเต้นบ้าง เรียบสงบบ้าง เป็นต้น

ลักษณะการทำงานของเส้น โดยเส้นจะทำหน้าที่วิ่งประสานเชื่อมโยงและคาบเกี่ยว กับส่วนต่าง ๆ เป็นความสอดคล้องกันอย่างกลมกลืน ส่วนทางด้านที่มาของเส้นนั้นก็จะมีมาพร้อม ๆ กับที่ว่างเช่นกัน

พื้นผิว

พื้นผิวถือเป็นสิ่งที่สร้างความสนใจให้แก่ผลงานได้เป็นอย่างดีนอกเหนือจากการใช้ที่ว่าง เส้นน้ำหนักและสี เพราะข้าพเจ้าคิดว่าถ้าพื้นผิวดีจะมีลักษณะเด่นและช่วยสร้างจับตาดึงเนื้อหา และรูปทรงของผลงานให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

พื้นผิวในผลงานข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าจะใช้ทั้งพื้นผิวที่เรียบและขรุขระ คือ พื้นผิวของเหล็กนั้นจะมีลักษณะเรียบส่วนพื้นผิวของแท่งตะกั่วก็จะมีลักษณะเรียบเช่นเดียวกัน แต่เมื่อข้าพเจ้านำมาวางเรียงต่อ ๆ กัน(เหมือนกับการก่อแนวกำแพง) จะทำให้เกิดพื้นผิวที่มีริ้วรอยเป็นเส้นแนวนอนและเส้นแนวตั้งตัดขวางกันอย่างเป็นระเบียบ อีกทั้งข้าพเจ้ายังใช้ลักษณะพื้นผิวและสีของสีโป้วที่อุดตามร่องรูโหว่มาช่วยเสริมเรื่องราวเนื้อหาให้ชัดเจนขึ้น เมื่อรวมกันทุกอย่างเข้ากันแล้ว จะทำให้เกิดมิติของสีและน้ำหนักของพื้นผิวในระดับต่าง ๆ น้ำหนักและสี

น้ำหนักในผลงานข้าพเจ้านั้นจะเกิดขึ้นจากรูปทรง ส่วนสีนั้นจะเกิดขึ้นจากวัสดุซึ่งมีทั้งเหล็ก ตะกั่ว และสีโป้ว ที่มีน้ำหนักที่ใกล้เคียงกันและต่างกัน แต่ใน ณ ที่นี้ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงเรื่องน้ำหนักที่เกิดขึ้นจากรูปทรง

เนื่องในรูปทรงของผลงานข้าพเจ้าจะเป็นลักษณะโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่เป็นเหลี่ยมเป็นสัน และเมื่อมีแสงมากระทบกับวัตถุก็จะทำให้เกิดน้ำหนัก แสง-เงาที่สัน-เหลี่ยมของรูปทรงอย่างเด่นชัด ทั้งยังทำให้เกิดระยะหน้า-หลัง ความตื้น-ลึก ความหนา-บาง จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่บิดัน แข็งแรงและหนักแน่นของรูปทรง

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นระยะได้ 3 ระยะด้วยกัน

ระยะแรก

เป็นการนำเสนอผลงานชิ้นแรกของโครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้เจตนาที่ต้องการเสนอแสดงเรื่องราวอารมณ์แห่งความสงบเป็นหลักสำคัญ เป็นความสงบที่ต้องการสะท้อนถึงเรื่องราวสิ่งแวดล้อมสัมพันธ์ กระทั่งเป็นความสงบที่ต้องการเสียงที่เปล่งสะท้อนออกมาจากภายในอีกประการ หากจะสื่อหรือแฝงคติปรัชญาใด ๆ ตามมาก็ถือว่าเป็นการขยายผลในเชิงบวกที่ตามมาเอง โดยที่ข้าพเจ้ามิได้กำหนดและคะเนถึงเลย

องค์ประกอบในผลงาน ข้าพเจ้าจะใช้หลักการจัดวางคลี่คลายที่มีด้านซ้าย-ขวาเท่ากัน มีมุมมองลักษณะของการมองรอดผ่านช่อง ๆ เป็นขั้นตอน (Step) ซึ่งจะมีจุดเด่นอยู่ใจกลางผลงานทำให้เกิดการดึงดูดสายตาในการมอง อันจะมองจากภายนอกเข้าสู่ภายใน หรือภายในกระจายออกสู่ภายนอกก็ได้เช่นกัน แล้วแต่จินตนาการของผู้ชม

ปัญหาในการสร้างสรรค์ คือ มีความยุ่งยากในการวัดการคำนวณซ้าย-ขวาให้เท่ากัน เนื่องจากเป็นผลงานชิ้นแรกที่น่าเทคนิคการถอดประกอบแยกชิ้นส่วนมาใช้จึงทำให้ยังไม่คุ้นเคยเทคนิควิธีการ

ระยะต่อมา

ในระยะนี้ข้าพเจ้าเกิดความคิดขึ้นมาอีกประเด็นขึ้นมาว่าทุกสิ่งทุกอย่างในความเป็นจริง (ธรรมชาติ) ล้วนแต่เป็นเหตุ-ผล (วิทยาศาสตร์) กันทั้งหมดทั้งสิ้นดังจะมีคำกล่าวอ้างที่ว่า เต็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาวเพราะต่างฝ่ายก็ต้องพึ่งพาอาศัยกันเป็นระบบนิเวศความสมดุลทางธรรมชาติ สภาพของสังคมภูมิศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน ที่มีความสืบเนื่องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสังคม ที่มีผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของประชากรในสังคมนั้น ๆ

ผลงานในระยะนี้จึงมีเรื่องของสัจจะเหตุและผลเพิ่มขึ้น โดยข้าพเจ้ากำหนดรูปแบบของผลงาน ให้มีลักษณะเทคนิคของการเสียบร่องเข้าเดือยอย่างเป็นเหตุเป็นผลและชัดเจนจริงจังมากขึ้น เพื่อให้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละชิ้นมีหน้าที่ของตนเอง ที่จะช่วย

ประกอบพยางค์ซึ่งกันและกัน ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ขาดเสียมิได้ จึงทำให้ไม่รู้สีกว่ามีส่วนเกินแต่ประการใด

องค์ประกอบของผลงานในระยะนี้ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการจัดวางองค์ประกอบแบบซ้าย-ขวาเท่ากัน แต่จะใช้เรื่องมวลของเส้นเป็นตัวสร้างความสมดุล มีการใช้เส้นตรงมากขึ้น เพื่อให้รู้สึกถึงความแข็งแรงในการแบกรับน้ำหนักของส่วนบน และยังคงเปิดที่ว่างภายในเป็นช่อง ๆ ให้มองรอดผ่านได้จึงทำให้รู้สึกโปร่งสบายแต่หนักแน่น แข็งแรง

ปัญหาในการสร้างสรรค์ระยะนี้ไม่มี

ระยะสุดท้าย

ในระยะนี้เป็นระยะสรุปของผลงานชิ้นสุดท้ายในโครงการศิลปนิพนธ์ แน่นอนว่าข้าพเจ้าต้องการพัฒนาผลงานให้มีความแตกต่างกว่าผลงานในระยะแรก ๆ แต่ให้อยู่ภายใต้อารมณ์และเนื้อหาเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงคิดที่จะขยายขนาดของผลงานให้มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิม ปราศจากการติดตั้งบนฐานงาน เพราะผลงานในระยะนี้ข้าพเจ้าต้องการให้รับรู้และรู้สึกถึงสภาพความเป็นพื้นที่ ความเป็นเมือง ความเป็นชนดั้งเดิมในอดีตแต่ได้เปลี่ยนยุคเปลี่ยนสมัย จนเสื่อมสลายมาตามลำดับของกาละ-เวลา

ผลงานในระยะนี้ยังคงใช้หลักเทคนิคการเสียบร่อง-เข้าเตือยอยู่ เพียงแต่ขยายปริมาตรและพัฒนาองค์ประกอบของผลงานให้กินเนื้อที่เข้าไปในอากาศมากขึ้น เปิดรูปทรงให้อิสระมากขึ้น เพื่อให้เกิดการไหลเวียนของมวลอากาศจนทำให้เกิดกาลเวลา

ปัญหาในการสร้างสรรค์ในระยะนี้ไม่มี เพียงแต่ขั้นตอนในการดำเนินงานจะละเอียดมากขึ้นและต้องใช้เวลามากเป็นพิเศษ

โดยสรุปแล้ว ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจกับผลงานทุกระยะที่ผ่านมาเพราะให้คำตอบและสนองอารมณ์ได้เป็นอย่างดีเหมือนดั่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจ

บทที่ 5

บทสรุป

เมื่อกล่าวถึงที่มาที่ไปของกระบวนการคิดการทำงานของข้าพเจ้าตั้งแต่ต้นจนจบจะเห็นได้ว่า เริ่มแรกข้าพเจ้าต้องการสื่อแสดงเรื่องราว ความคิด ความเชื่อ ทศนะ อุดมคติ จากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากสภาวะแวดล้อมสัมพันธ์ ตามกาละ-เทศะ โดยหยิบประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้มาตั้งเป็นคำถาม ตามจิตตามใจตนเอง ว่าคิดอย่างไร เห็นอย่างไร เมื่อเห็นแล้วคิดอะไร เมื่อคิดแล้วเห็นอะไร แล้วจึงแสวงหาหนทางการเรียนรู้ทั้งทางกายและมโนภาพเพื่อต้องการหาคำตอบให้กับตัวเอง ผลลัพธ์ที่ออกมาคือ ได้รับรู้อะไรต่อมิอะไรหลายสิ่งหลายอย่างเพิ่มเติมมากมาย จากที่ไม่รู้ก็ได้เรียนรู้เพราะรู้เรียน สมองเปิดความคิด ความคิดเปิดใจให้กว้างมากขึ้น มีการแตกตัวทางความคิดมากขึ้นพอสมควร แลเห็นโลกทั้ง 2 ด้าน คือ โลกของจิตนิยมและวัตถุนิยม ที่ไม่อาจพบพานกันได้เลย เสมือนเหรียญที่อยู่กันคนละด้าน

เป็นความจริงที่ชีวิตนี้เกิดมาต้องพบกับทุกข์และสุข สมหวังและผิดหวังผสมปนเปกันไปเป็นธรรมชาติของปุถุชนธรรมดา เป็นความกลมกลืนที่ตีบคลานเข้ามาอันเป็นสังขารที่มีความ อยากมี อยากได้ อยากเป็น เป็นที่ตั้งที่สูงสุด

ผลจากการสร้างสรรค์ดำเนินงานในโครงการศิลปนิพนธ์ ทำให้ข้าพเจ้าพูดคุยกับตนเองมากขึ้น เกิดการเรียนรู้จากอดีต-ปัจจุบันและทางออกแห่งอนาคต เรียนรู้ถึงแนวทางวิถีแห่งความสงบ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นที่ข้าพเจ้ากล่าวมาทั้งหมด มิได้หมายความว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ตีเลิศในกาย วาจา ใจ หรือสงบแล้วแต่อย่างไร เพียงแต่ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายคำว่าชีวิตในตัวข้าพเจ้ามากขึ้นกว่าเก่าก่อน และพยายามปฏิบัติตัวให้ลดทิวแห่งตัวตน ฝัใจพยายามจะไม่หลงติดอยู่กับทุกข์หรือสุข หากความพอดีให้กับชีวิต แต่จะปฏิบัติได้แค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจของตัวข้าพเจ้าเอง มิได้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมสัมพันธ์อีกต่อไป

The seal of the National Library of Thailand is a circular emblem. It features a central sunburst with rays emanating from a central point. Below the sunburst are three tiered stupas or pagodas, each supported by a lotus flower. The entire emblem is surrounded by a decorative border. The Thai text 'หอสมุดแห่งชาติ' (National Library) is written along the top inner edge, and 'พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง' (King Chulalongkornrajavidyalaya University) is written along the bottom inner edge.

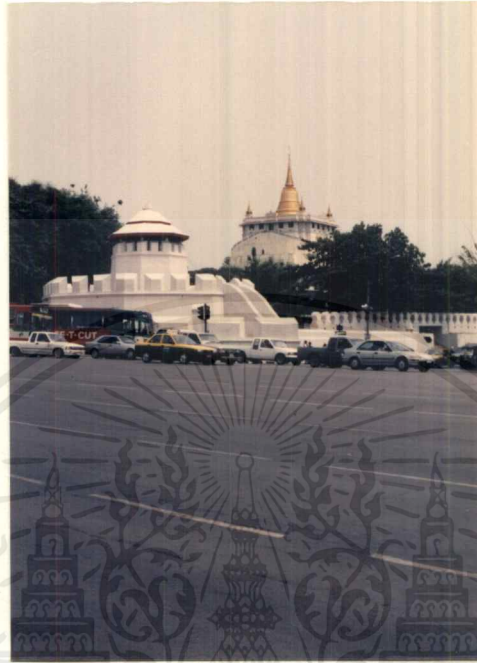
ภาพประกอบแหล่งที่มาจากความบังคืดใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

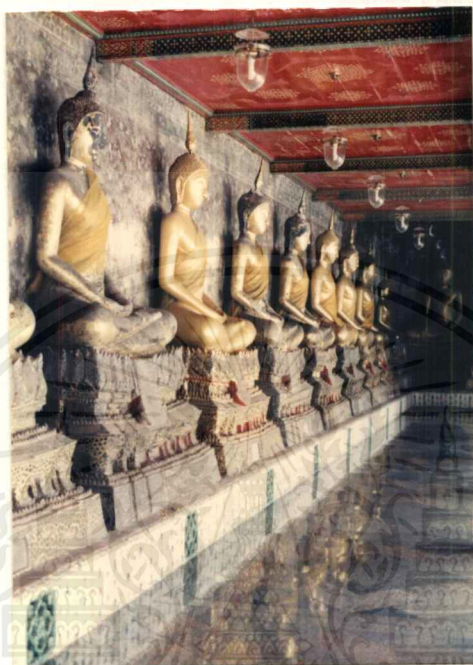
ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

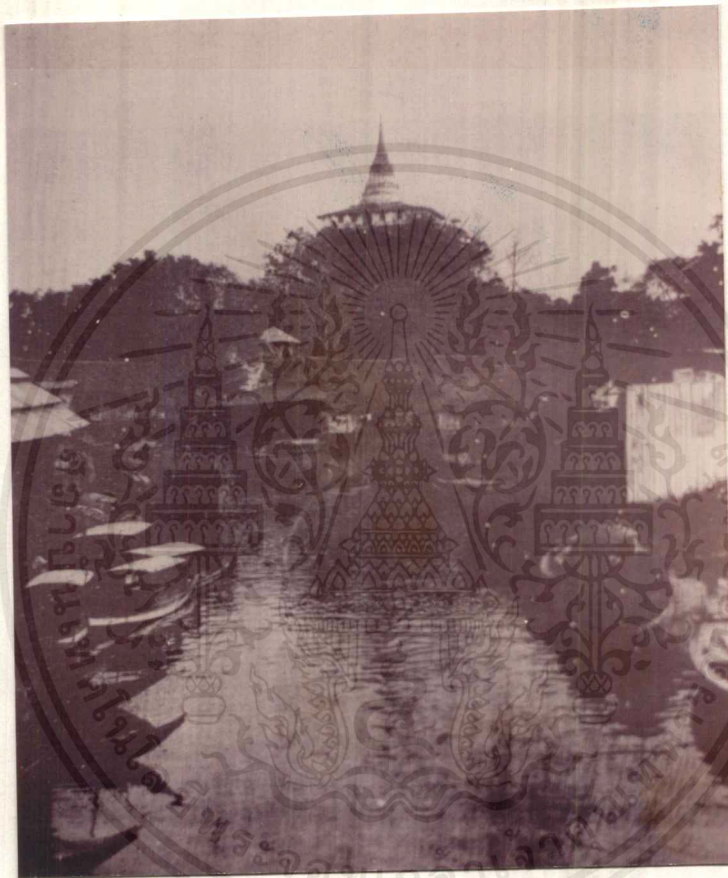
ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากสิ่งแวดล้อม

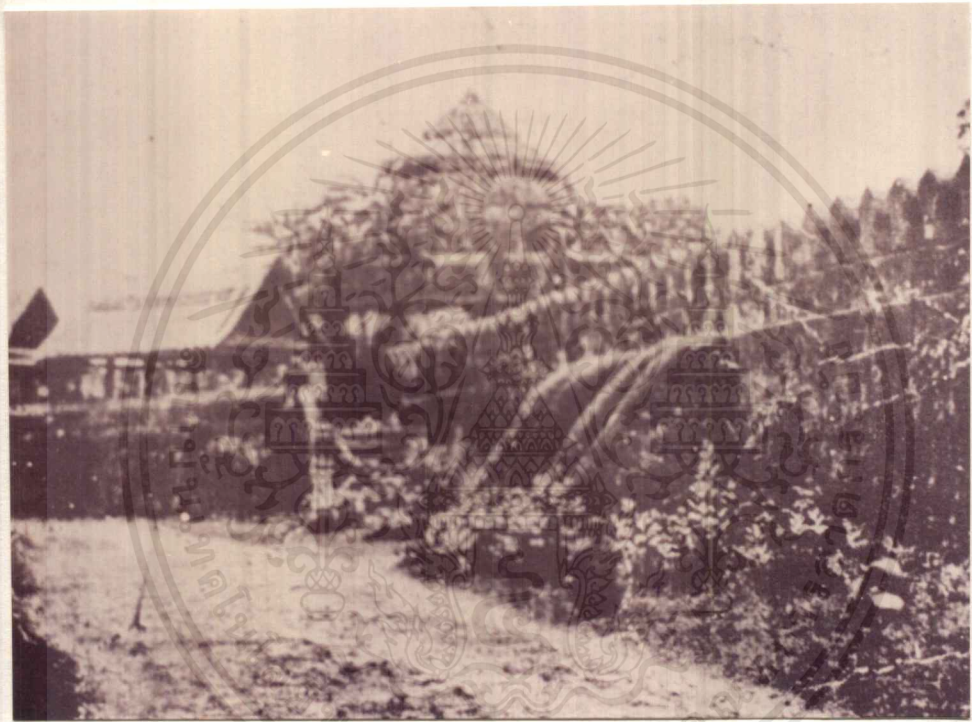
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากตำนานเรื่องเล่าในอดีต

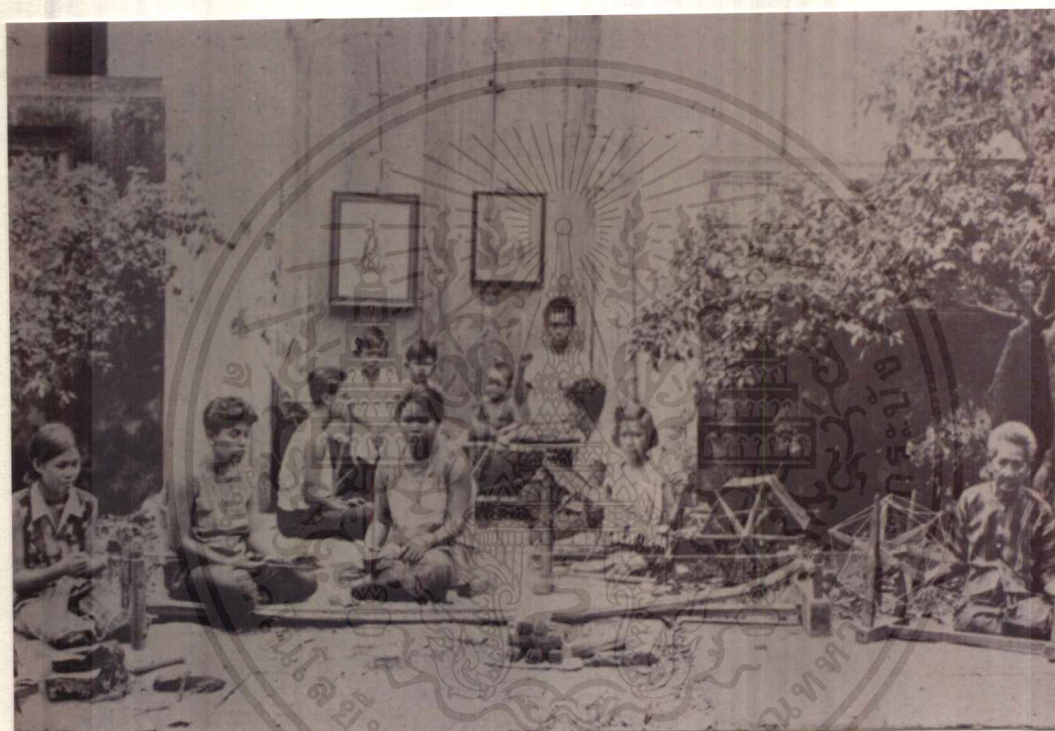

คูเมืองพระนคร ด้านเชิงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ คูเมืองพระนครนี้ขุดขึ้นครั้งรัชกาลที่ 1 เป็นคลองรอบ
 กรุงด้านตะวันออก จากบางลำพูมาออกแม่น้ำทิสเหนือ แถบวัดสามปลื้ม โดยมีคลองหลอดและ
 เอกสลก้อมีขนาดเชื่อมตักขัววัง ற்பับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากตำนานเรื่องเล่าในอดีต

ป้อมมหากาฬ เป็นป้อมรอบกำแพงพระนครป้อมหนึ่ง ที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกโปรดให้เกณฑ์ลาวเวียงจันทน์ จำนวนประมาณ 50,000 คน สร้างกำแพงพระนคร และวางป้อมเอกส เป็นระยะโดยรอบป้อมเพื่อป้องกันพระนครงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากตำนานเรื่องเล่าในอดีต

การทอสายรัดประคด (ผ้าคาดเอวสำหรับพระภิกษุ) เป็นการทอผ้าด้วยมือซึ่งนับเป็นอุตสาหกรรม
ภายในครัวเรือนประเภทหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

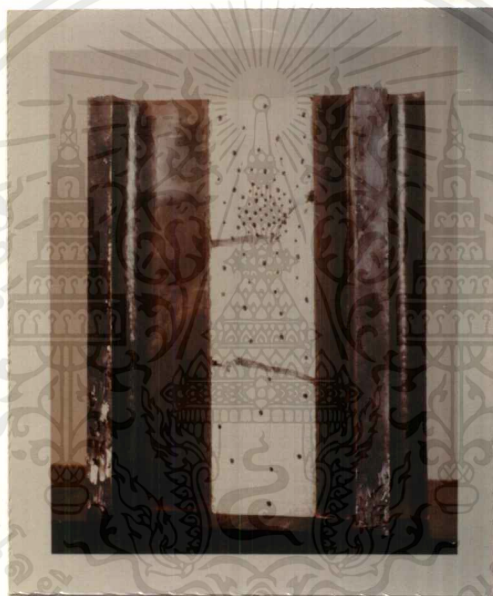
ที่มาจากตำนานเรื่องเล่าในอดีต

พระราชพิธีตรียัมปวาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พิธีโล้ชิงช้า ภาพถ่ายในรัชกาลที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เดือนดับ หมายเลข 4”

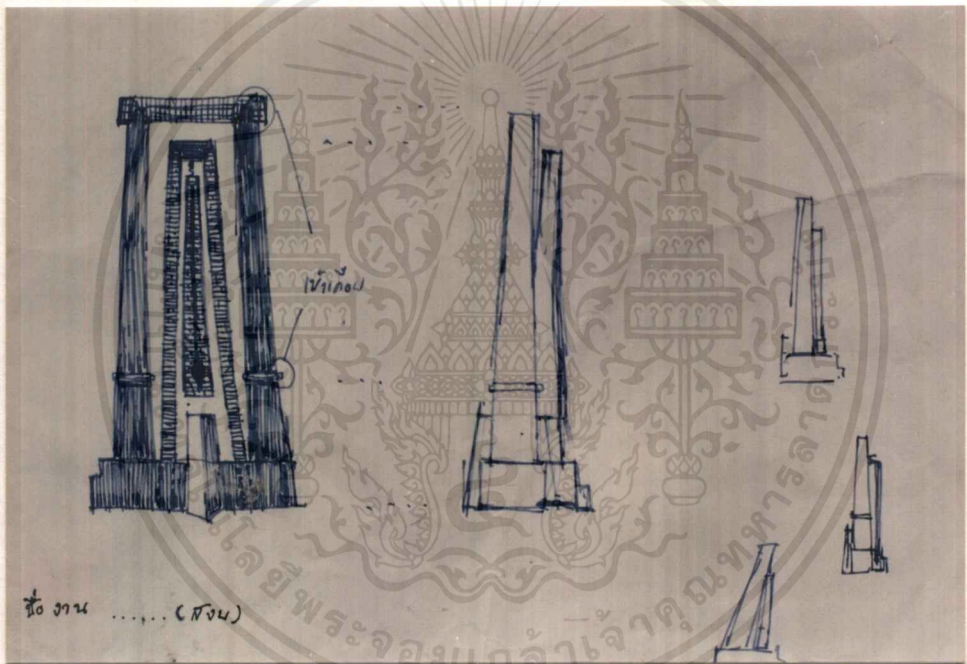
หินอ่อน, เหล็ก

32 x 100 x 121 ซม., 2537

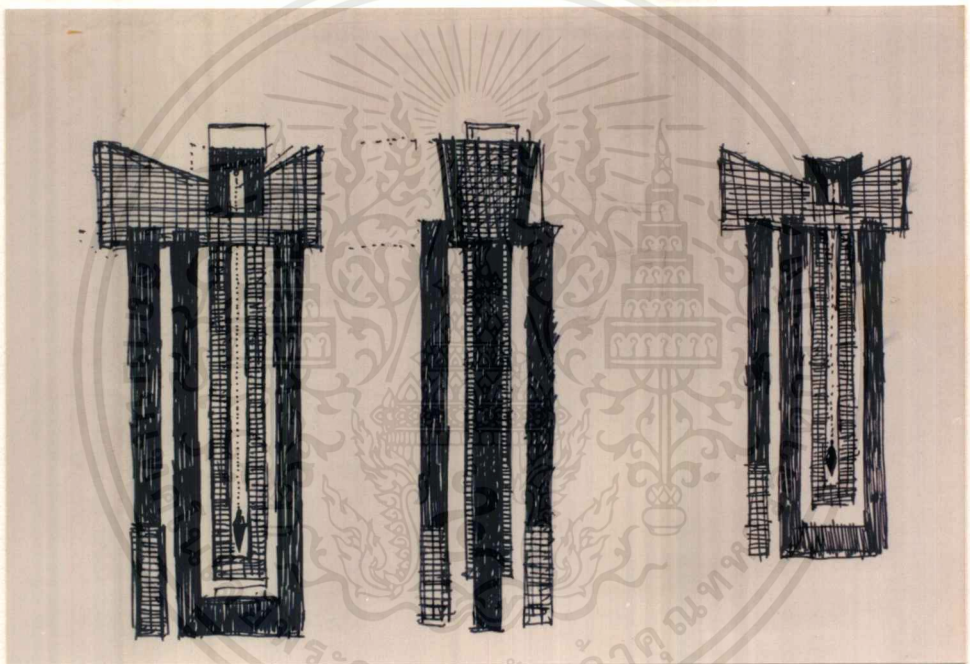
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

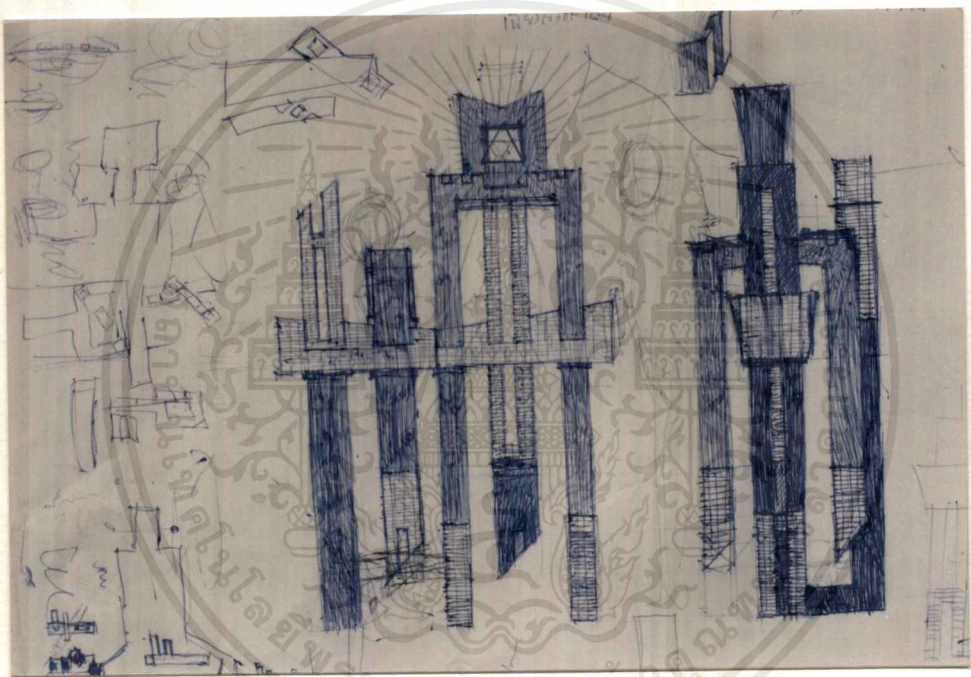
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

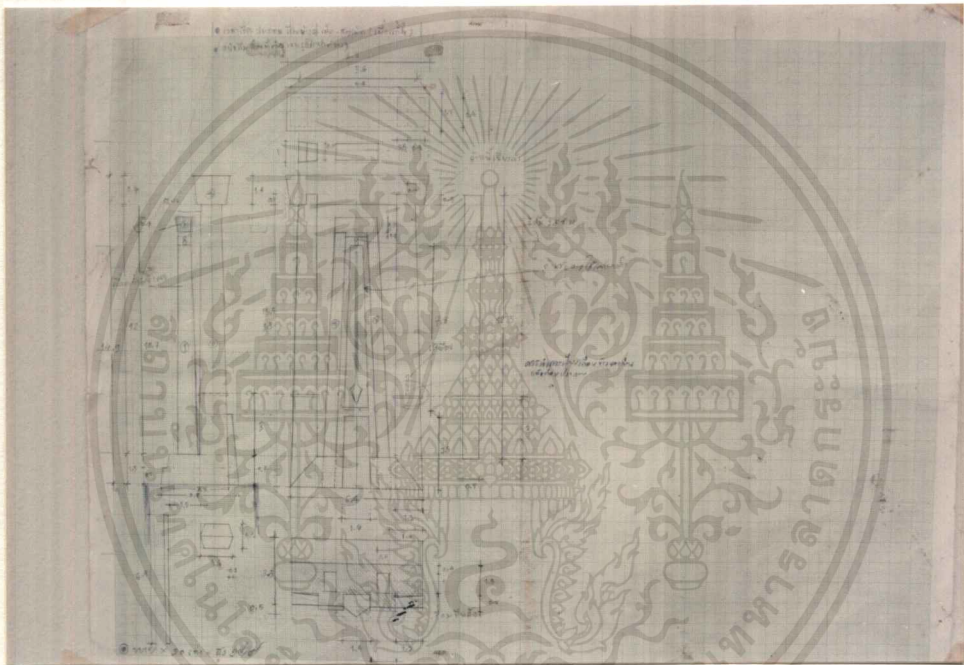
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

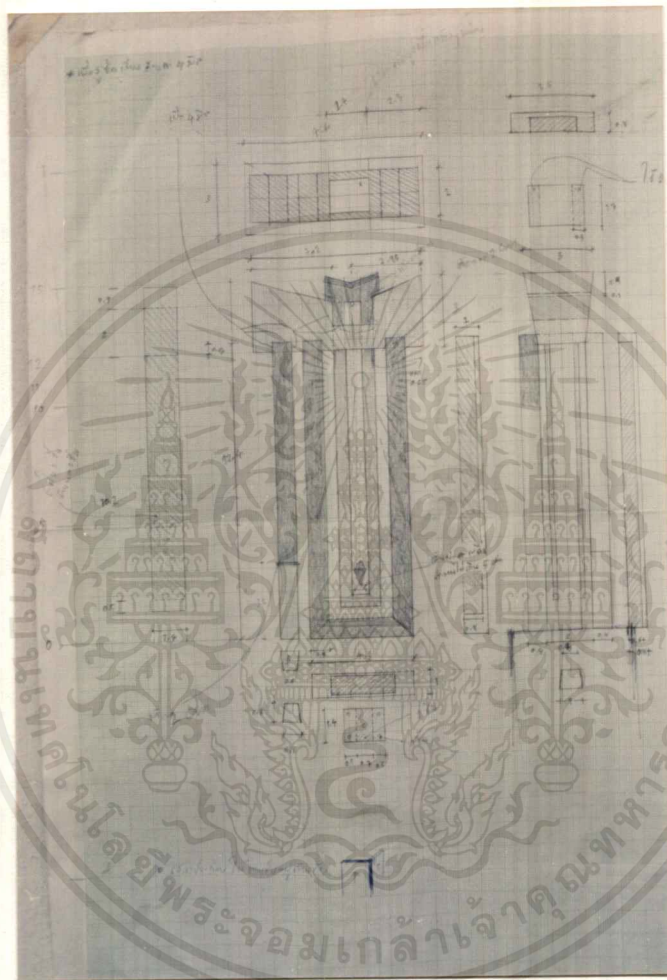

ภาพเขียนแบบตารางกราฟ

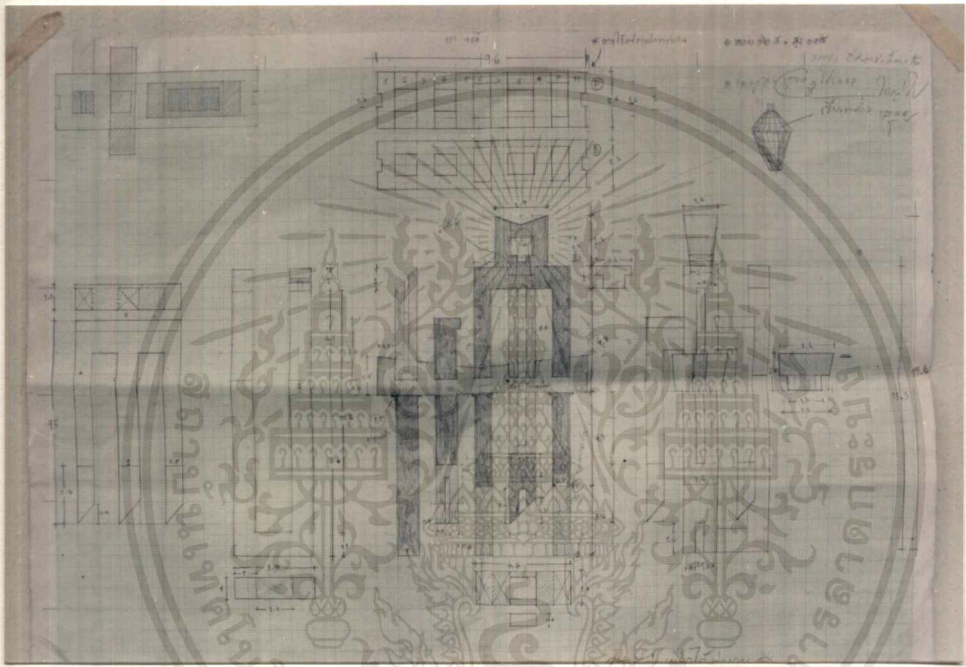
ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

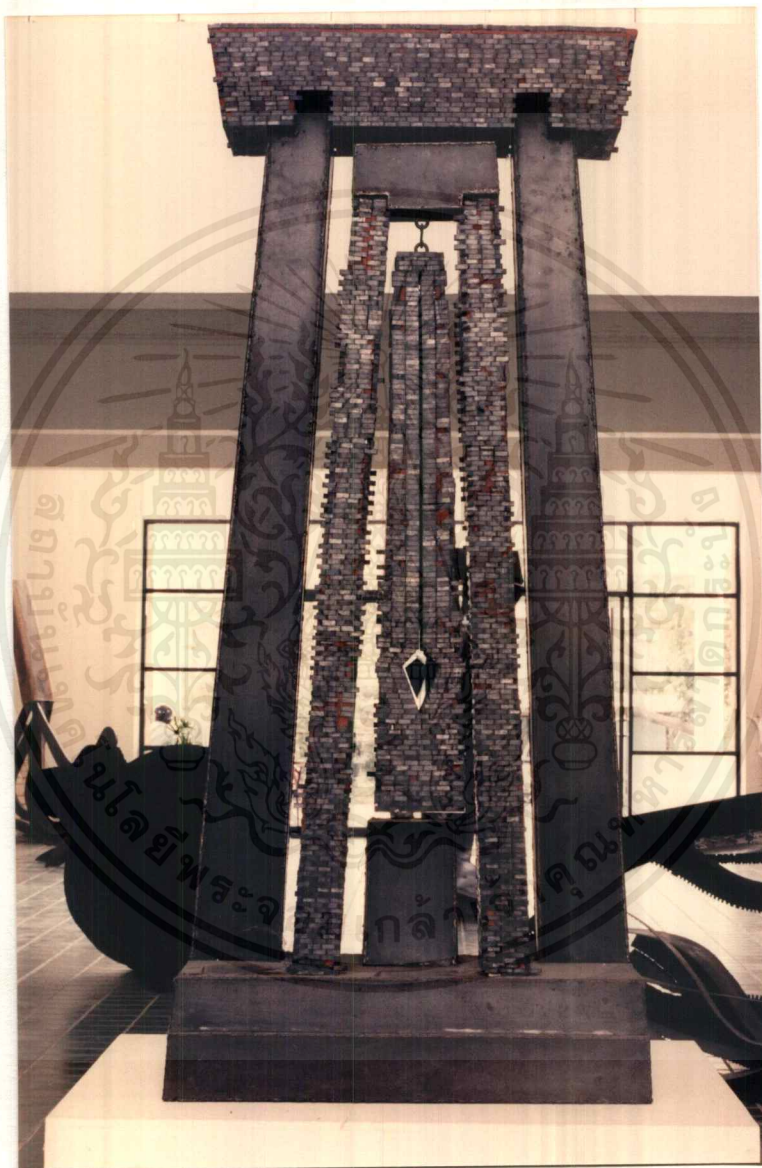

ชั้นที่ 3

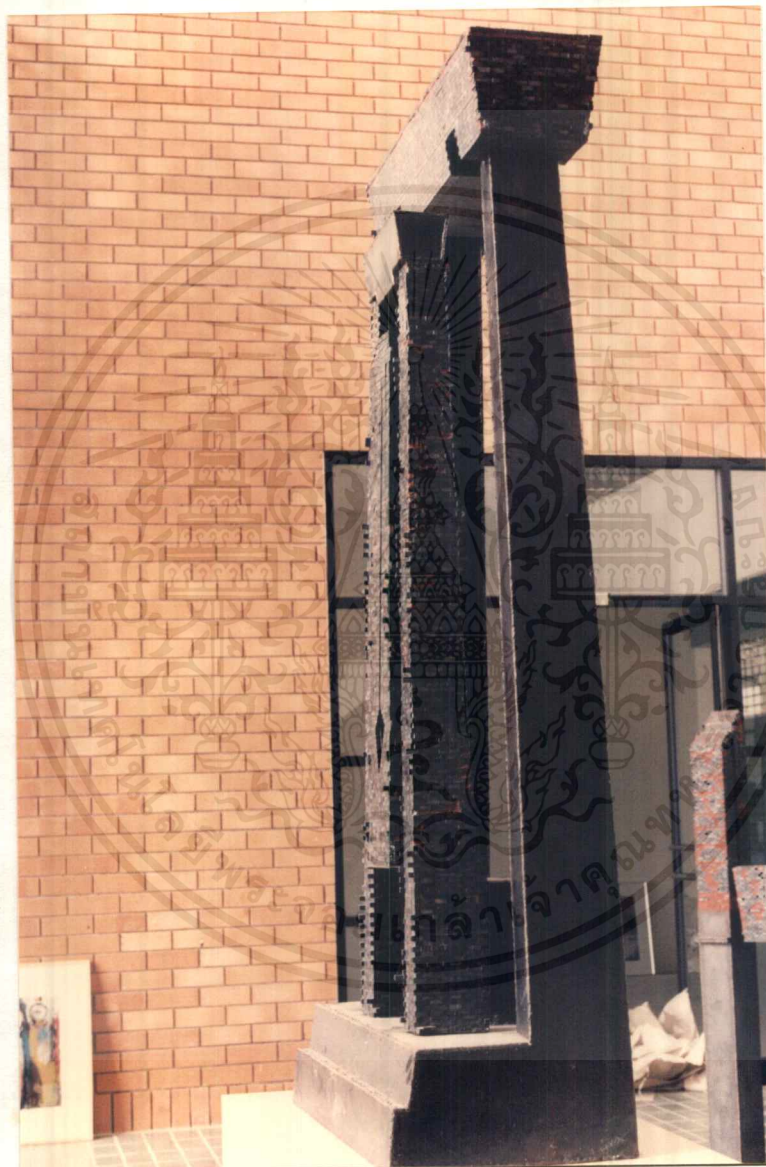
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

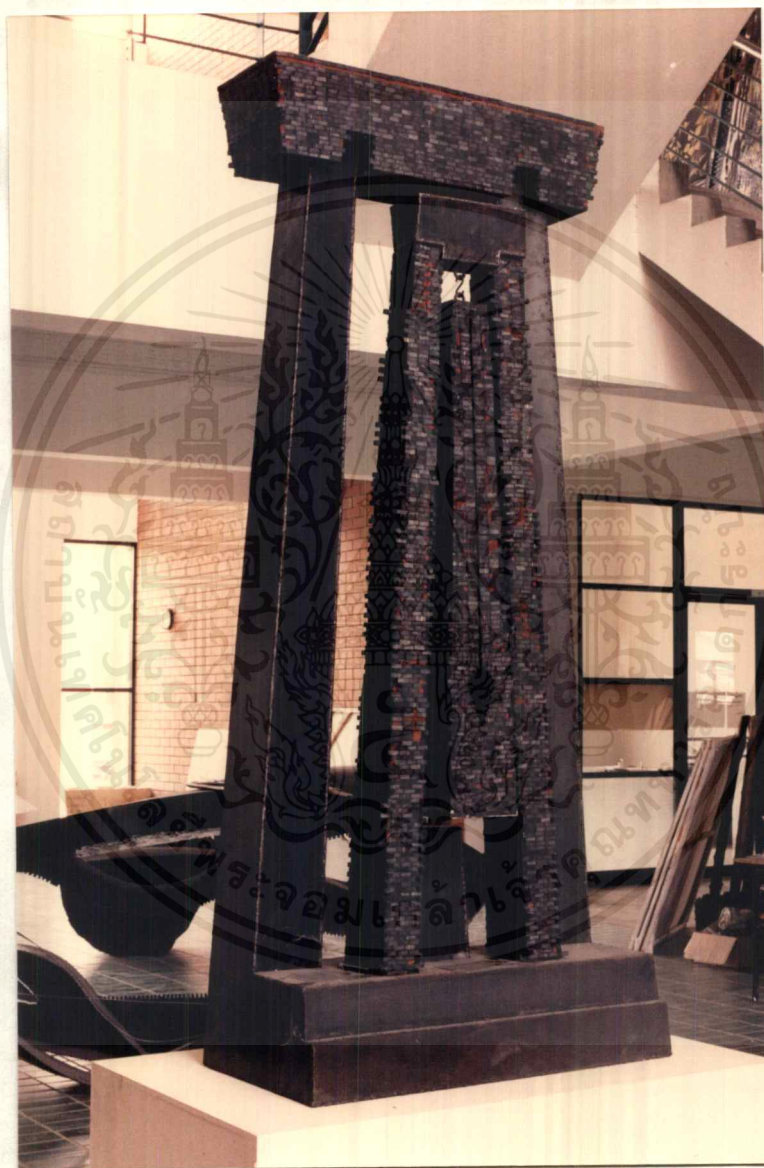
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

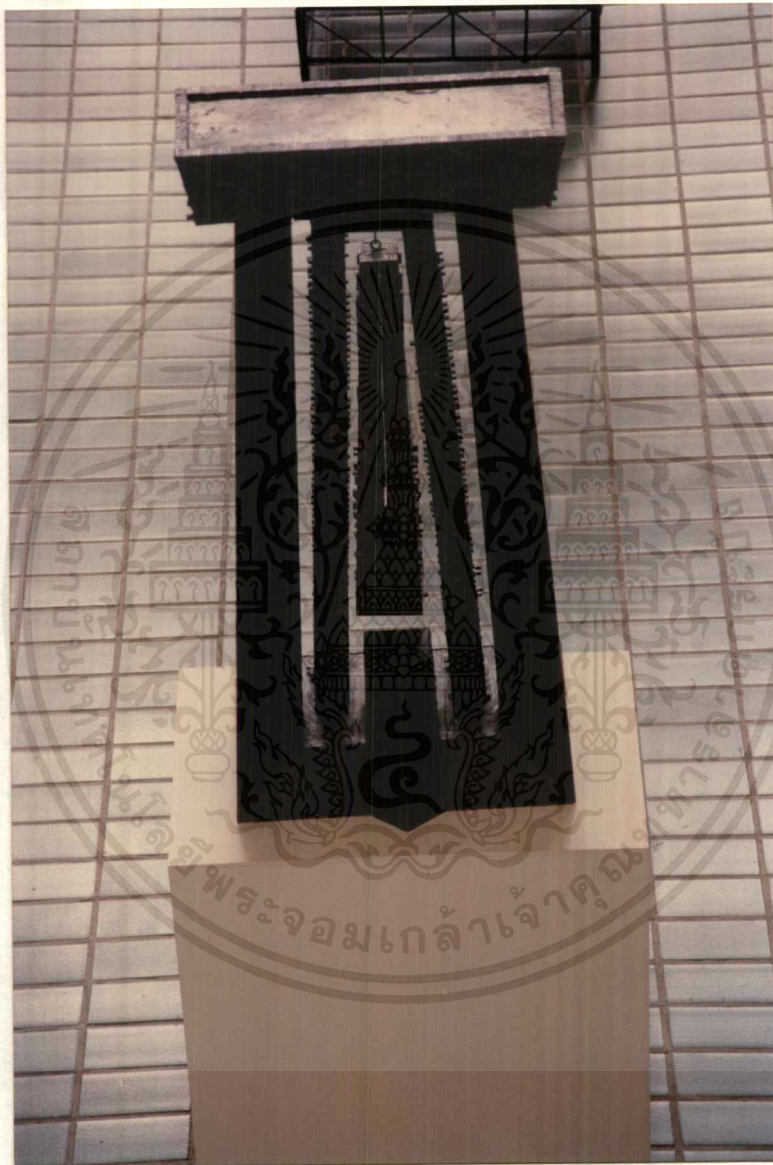
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

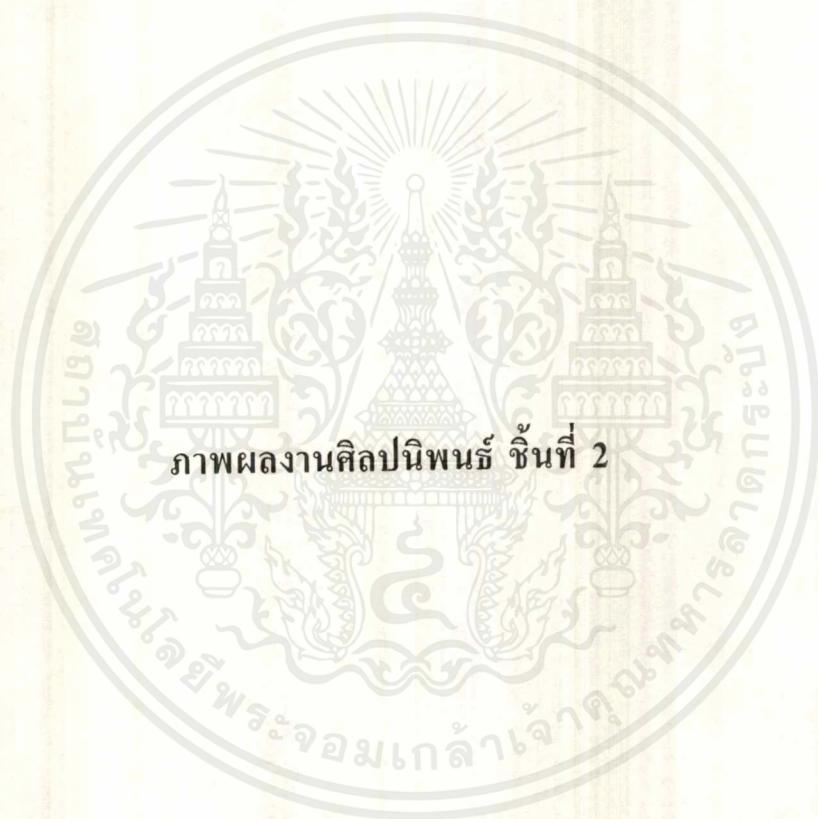
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

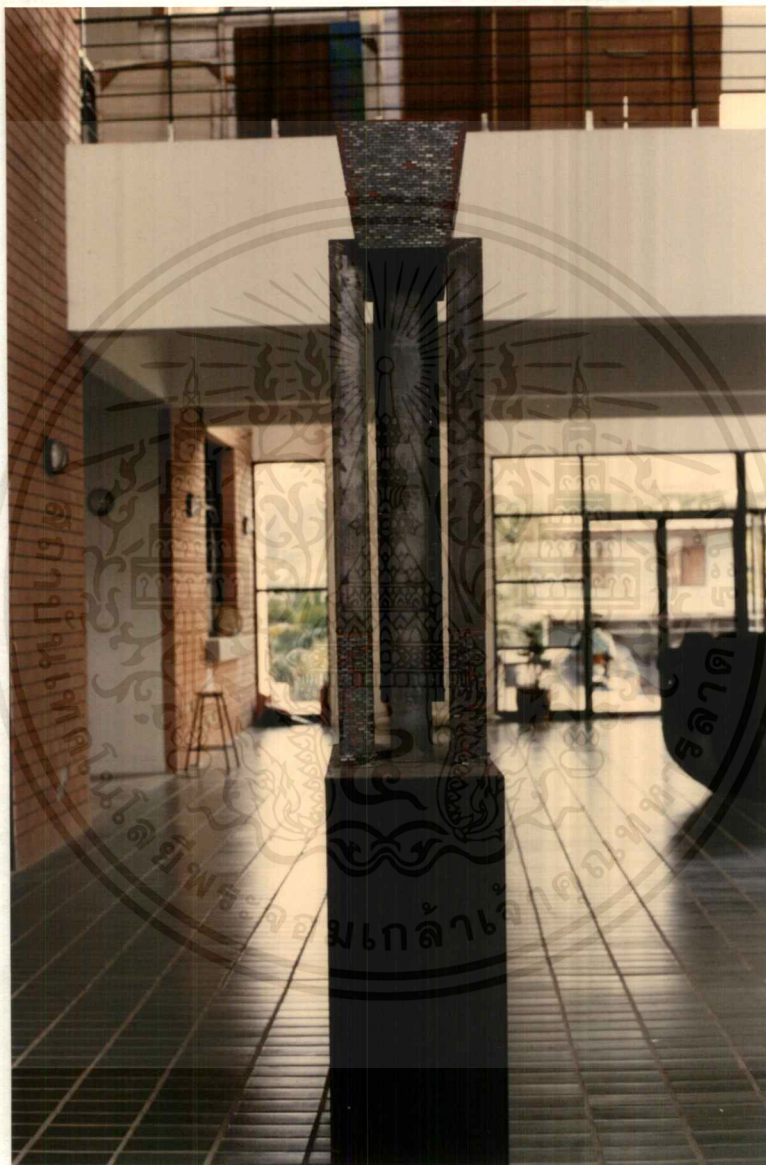
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

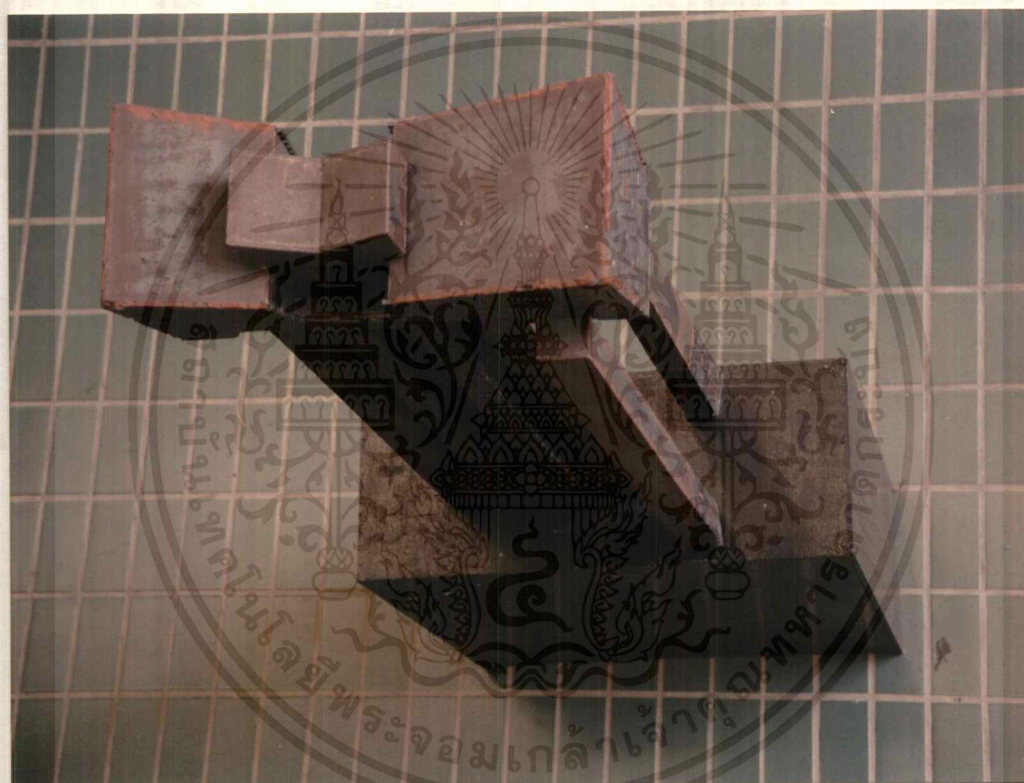
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

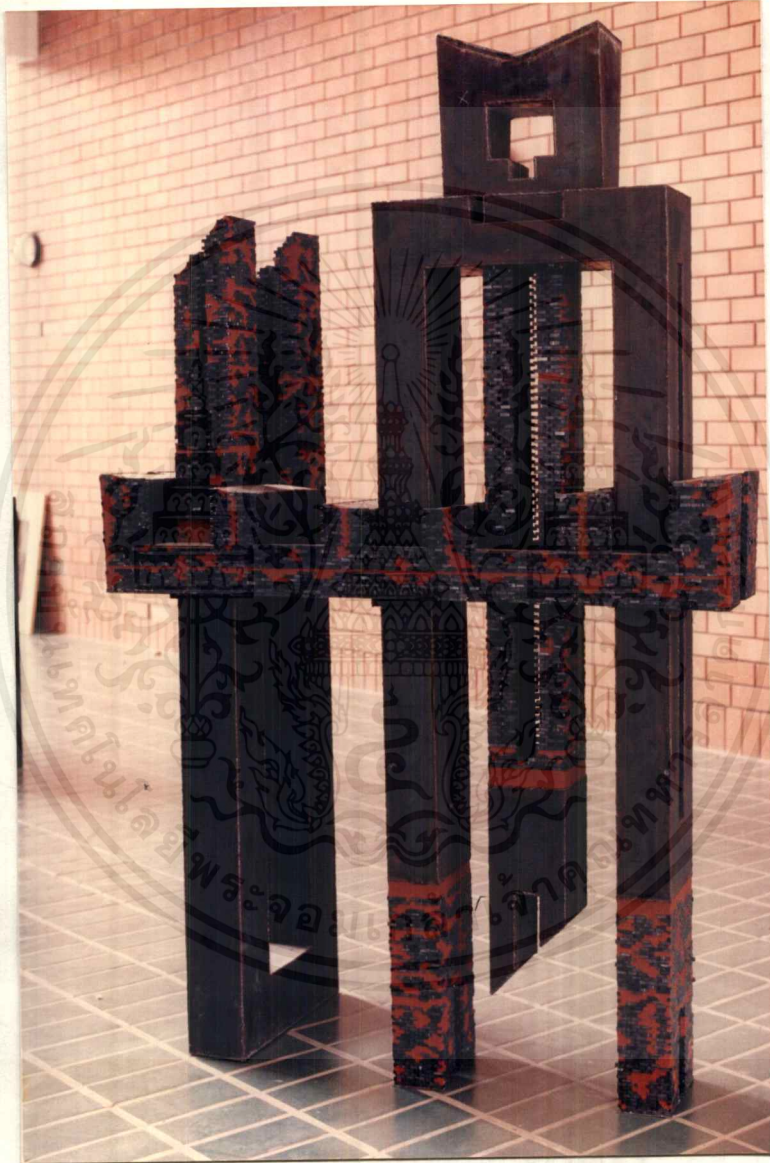
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

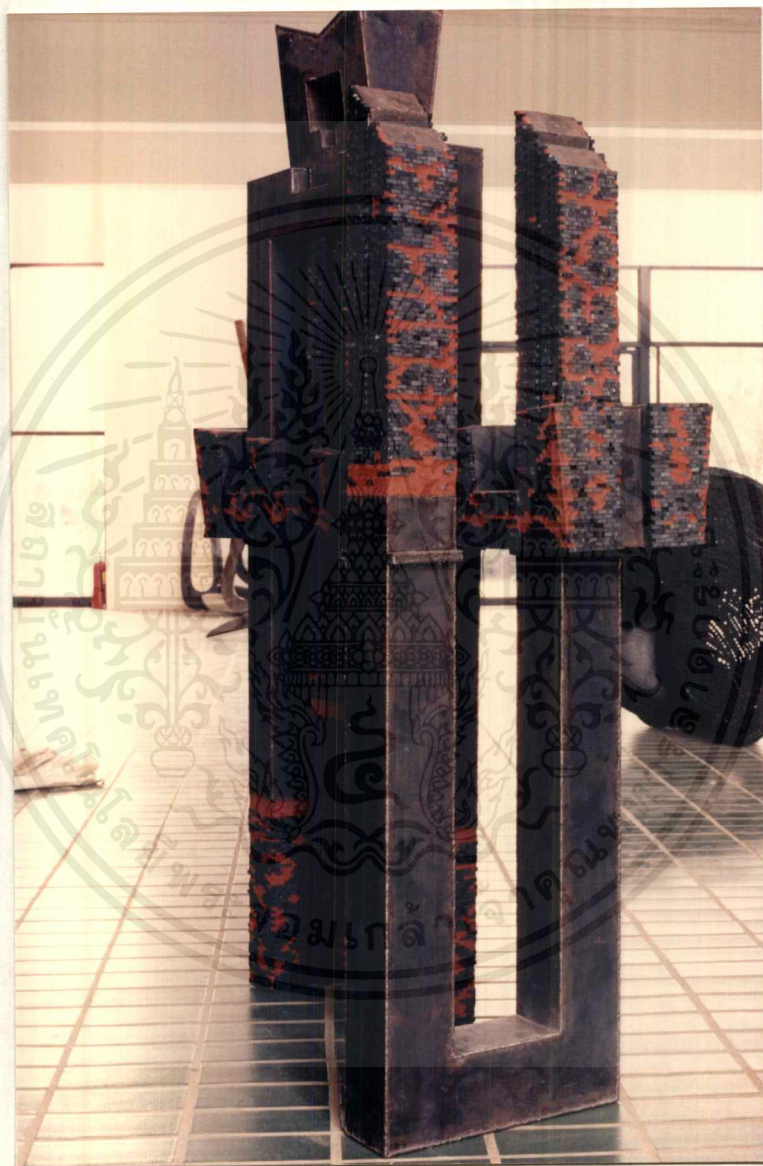
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

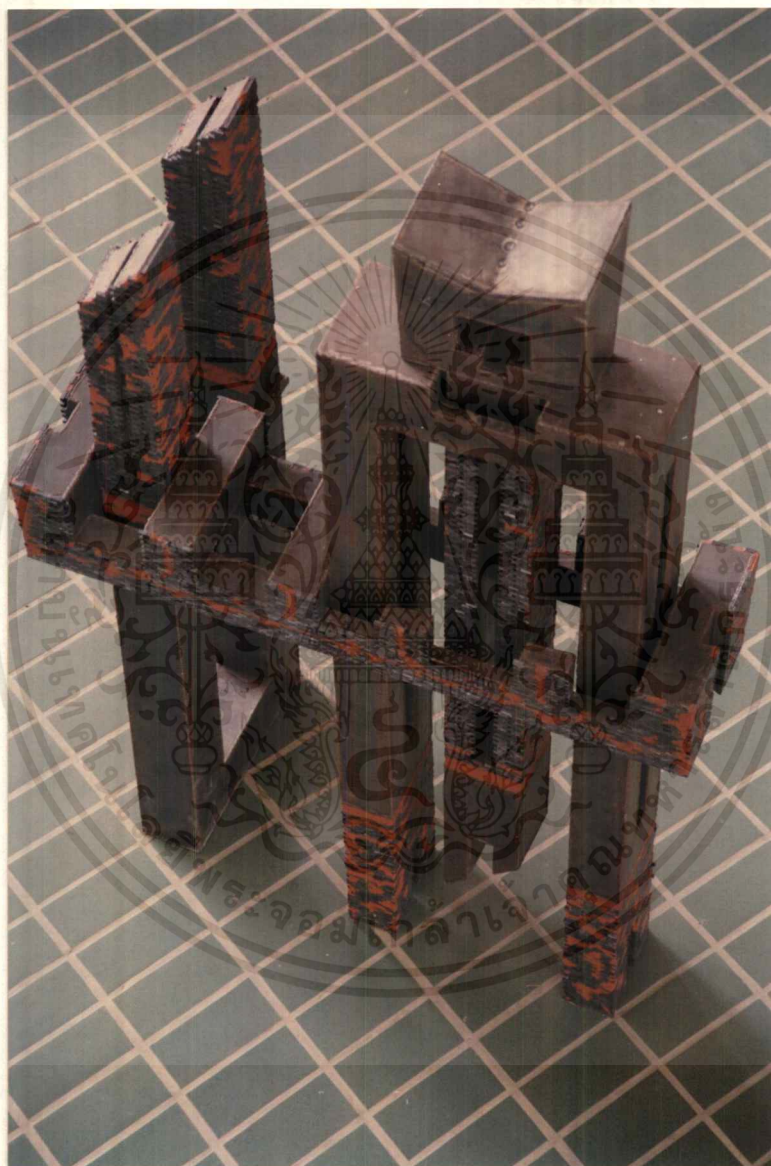
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ผศ. สงวน รอดบุญ . ศิลป์กับมนุษย์ . โอเดียนสโตร์ ; 2533
 รศ. กำจร สุนพงษ์ศรี . ศิลป์สมัยใหม่ . ไทยวัฒนาพานิช ; 2528
 นายแพทย์ สุวัฒน์ จันทรจำนง . ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา .
 สุขภาพใจ ; 2540
 อ. เพื่อ หริพิทักษ์ . ภาพเขียนในหอพระไตรปิฎก วัดระฆัง
 สมุดภาพประวัติศาสตร์ กรุงรัตนโกสินทร์ . กรมศิลปากร จัดพิมพ์เนื่องในโอกาส
 สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พุทธศักราช 2525

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ นาย การุณ วิสารทะ
- เกิด 28 กันยายน 2515 , กรุงเทพฯ
- ที่อยู่ 253 ถนนบำรุงเมือง แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
- ประวัติการศึกษา
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
  - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ประวัติการแสดงผลงาน
- 2540 ร่วมแสดงผลงาน จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 21
  - 2540 ร่วมแสดงผลงาน ศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 19